# rakonteti rijuntita dal forumani di idoespanyol

* * * * *

unesma libro

* * * * *

http://es.groups.yahoo.com/group/idoespanyol/

## La formiko e la skarabeo.

Kande la somero venis, formiko marchante sur la agro rekoltadis grani de frumento e hordeo por konservor oli kom manjaji dum la vintro.

Skarabeo vidis lo e mokis la formiko, pro ke lu astonesis da tale diligenta laboro dil formiko dum ke altra animali multe juas sua vivo segun olua vasta ampleso.

La formiko respondis nulo che la instanto, ma plu tarde kande arivis la vintro e pluvis multe por lavar la feki, la hungroza skarabeo iris che la formiko por pregar almono de manjaji.

Lore la formiko respondis:
Yen, skarabeo! Se tu laboradabus vice mokar me, kande me multe sudorifadis, tu tote ne bezonus mendikar me pri manjaji.

Etikala konkluzo:
Kande tu ankore posedas ecesajo de tua laboro, tu konservez un parto por la tempo kande a tu hazarde venus la manko quale la vintro.

## La tortugo e la du anadi.

Olim en laguno habitis duo di anadi e un tortugo. Kande la autuno venis un anado dicis al altro:

- La autuno ja esas hike, ni devus ekmigreskar a sudala lando plu varma!

La tortugo dicis lore:

- Me ne deziras restar hike nam me esus sola. Portez a me kun vi! Se vi prenez brancheto per via beki me sizos per boko al sama brancheto e tale me flugos kun vi!

La kompatanta anadi konsentis.
Kande la fluganta trio pasis adsur kultivata agri la astonata rurani klamis:

- Ho! Videz tortugo qua flugas kun anadi!

La superba tortugo dicis:

- Hola! me flugas tre...

Ma aye! kande la stulta tortugo apertis la boko por parolar lu falis til la harda sulo. Tale finos lua unesma e anke lastesma flugo.

Etikala konkluzo:
Onu devas trovor sempre la suceso e la modesteso kune.

## La hundo e la krokodilo.

Drinkanta hundo en la rivero Nilo
samatempe rapide kurabas.
- Drinkez quiete! al hundo dicabas
ruzoza ed enorma krokodilo.

Dicis la hundo, la prudento:
Drinkado e marchado hastoza
por me ne esas tre sanoza.
men saporoza ne tushos tua dento!

La reptero dicis: La plu savoza
tun respektas me pro admirar
to quon tu facis, nultempe askoltar
konsilon de tua enemiki malicoza!

Etikala konkluzo:
Sempre existas eskrokanti cirkum tu, nultempe askoltez e bone evitez li.

## Urso inter du amiki.

Olim kande du mikra amiki kalme pasadis trans la arboraro de foresto, ma subite avan li aparis un enorma urso ed olu multe astonis li. La animalo ferme avancis a la pueruli e lore un de li kureskis e rapide klimis un arboro tote sen pensar ka lua amiko bezonus lua helpo. La altra amiko terorigita jetis su adsur la sulo por fingar esar mortinta. Lu retenis sua respirado dum ke la urso flaradis lu. Pro ke la urso kredis ke lu esas ja mortina, olu pacifante livis lu sen domajar la finganto pavoroza. La puerulo sur l'arboro fine decensis del arboro ed embracis sua amiko e dicis a lu:

- Semblis a me ke la urso dicis ulo aden tua orelo. Quo esas to?

La amiko respondis a lu. Yes, la urso revelis a me valoroza sekreto e to esas quale:

- Ne kredez tala amiki qui abandonas tu kande li vidas tu en vera trubli.

## La gazelo.

Gazelo, qua havis multa amiki e volis admiresar da omni, uldie maladeskis. Omna animali kun qui lu esis kordiale amika iris por lu vidar ed facar a lu societo. La gazelo kontentega superbesis pri to, quante on povas imaginar. Fine risaneskinte, lu ekiris por aerizar su e manjar; ma ve! la tota herbo qua kreskis cirkum lua lojeyo, en la loki ube lu kustumis pasturar, esis manjita! Ne plus trovesis peceto de gramino: ol esis manjita da lua konocati, qui esis tante multa. Lore la desfelica gazelo deziris (ma ne plus esis la tempo) ke lua amiki esez min multa.

## La vundita volfo e la mutono.

Olim vundita e durstoza volfo jacis sur la sulo tre proxim al laguno di foresto, ma desfortunoze, la vundi impedis al volfo staceskar e proximigar su al laguno.
Durstoza mutono proximigis su al laguno e drinkis la fresha aquo. Lore la ruzoza volfo dicis al mutono:

- Mutono, se vu portas aquo a me por drinkar e tale efacar mea durstego me ipsa serchos mea manjajo.

Yen to quon la mutono respondis:

- Se me portos aquo por ke vu drinkos, me ipsa esus vua bona supeajo!

Etikala konkluzo:
Se onu helpas al enemiko, onu obtenos nur plu fort enemiko kam la antea.

## La aglo e la du hanuli.

Olim du hanuli kombatis por savar qua esis la maxim forta. Un ek la duo fine vinkis tale ke ilu proklamos su kom rejo dil haneyo. Lore ilu klimis adsur la alta muro dil haneyo por kriar fiere ed anke plurafoye ad omni ke ilu esas ya la maxim forta:

- He! me nun esas la rejo dil haneyo!

La hanulo min forta, tamen prudente, celis su dum la kriado dil rejo. Askoltinta aglo flugis del arboro, sur qua lu hazarde od intence sidis, til la haneyo e facile sizis la kriinto per sua akuta e forta ungli.

Nun la nexta rejo esas la prudenta hanulo!

Etikala konkluzo:
Superbeso sempre vinkas modesteso che suceso, se onu ne esas prudenta.

## La cervino e la viti.

Olim cervino celis su inter la viti nam du chasisti serchis elu. La chasisti regardis atencoze cirkume, ma la folii dil viti celis jentile la pavoranta cervino. Un de la du chasisti dicis:

- Aye! la cervino eskapis, do ni desfortunoze koaktesas serchur* altra animalo por nia vildo. (serchur* = serchus se posibla)

La naiva cervino vice restar ne-movante, komencis manjar la folii dil maxim proxima vito pro ke oli aspektis tante saporoza ad elu. E la cetera folii movesis adcirkume e pro lo la chasisti deskovris la stulta cervino. Fine li pafis per eskopeti la nun mortonta cervino.

Etikala konkluzo:
Gratitudez omnatempe la laboro dil helpanto.

## La leono e la apro.

Olim leono ed apro arivis samatempe a granda flako por drinkar. La apro dicis al leono:

- Me drinkos unesme, nam me posedas pavorigiva kanina denti e mea granda forteson omni konocas bone!

La iraceskanta leono respondis:

- No, no, no!, me esas la rejo dil animali, do me drinkos unesme!

Neeviteble komencis kombato inter li.
Pos kelka minuti la vundita apro dicis al anke vundita leono:

- Haltez! e vu regardez cirkum ni!

Cirkume, sur la sulo ed anke flugante, multa korvi e vulturi spektis la kombato por manjar fine la kadavro dil vincota animalo. Lore la leono dicis:

- Plu profitoza esos por ni ke ni kune ed amikale drinkos vice divenor
la manjajo por la uceli!

Etikala konkluzo:
Ek kombato nur obtenos profiton la spektanta enemiki.

## La cervo e la Leono.

Olim cervo regardis su en la aquo di flako, lor ilu dicis:

Ha! me posedas tre granda e bela korni, me es fiera pro to, ma regretinde mea gambi esas tre tenua e debila.

Ula dio, kande la cervo konsumis herbi sur verda prato, leono aparis.
La cervo, por eskapar ek la leono, kuris rapide sur la prato per sua ajila gambi til ke lu eniris aden la foresto. Ibe lua bela ma tro granda korni akrochis su a la branchi dil arbori e pro lo la leono fine kaptis facile e devoris pose la desfelica cervo.

Etikala konkluzo:
Onu nultempe devus desestimar to quo povas helpor lu ye ula dio.

## La korvo e la foxo.

Olim korvo trovis sur brancho di alta arboro kun peco de fromajo en la beko. Lu pensis ja manjar ta saporoza disho kande foxo de la sulo dicis a lu:

- Hola korvo, tu vere esas bela ucelo, ma ulu dicis a me ke tu kantas tre male; ka to esas la vereso?

La korvo, qua pensis ke lu belege kantis, apertis la beko por kantar e demonstrar ke la foxo erorabis pri sua voco, ma aye!, kande la korvo apertis la beko, desfortunoze la peco de fromajo falis ek sua beko ed arivis til la boko dil ruzoza foxo, qua manjis ta nedezirata donacajo dil ucelo rapide koram la astonata e hungroza korvo.

Etikala konkluzo:
Evitez la provokeri, qui ruzoze nur deziras sua propra profito!

## La tigro e la foxo.

Olim tigro chasis foxo. La foxo dicis al tigro:

- Haltez! Tu ne tushez a me! La dei nominos a me kom rejo de omna animali. Se tu manjos me, tu severe punisesos dal dei pro desobedior lia impero. Se tu ne kredas lo, tu kune venez pos me, ni duope iros ad la foresto. Tu observos ke koram me, omna animali multe respektas me.

La tigro aceptis la propozo dil foxo.

Kande la foxo ed la tigro arivis al foresto, omna animali pavoris e rapide eskapis la du.

La astonanta tigro do miskredis ke la foxo ya esis la vera rejo de omna animali, ed fine permisis la foxo eskapar.

## La pasero e la kolombo.

Puerulo kaptabis pasero e vidis pose kolombo sur la tekto.

"Ita esas plu bona", il pensis, lasis riflugar la pasero ed acensis la tekto, por kaptar vice lu la kolombo. Ma ica ne vartis il, ma lu forflugis. Sidante sur la tekto, sen pasero e sen kolombo, la puerulo memoris la proverbo:

Etikala konkluzo:
Plu bona esas pasero en la manuo kam kolombo sur la tekto.

## La serino e la vespertilio.

Vespere serino kantis gaye kande vespertilio flugis rapide cirkume. La serino haltigis sua kanto e mokis la vespertilio. La fluginto proximigis a la ucelo.

La vespertilio dicis:

- Pro quo vu mokas me?

La serino respondis:

- Ho! ka vu anke ne savas lo? Me kantas tre bele, la homi vere prizas to; vua krii esas neaudebla. Me manjas saporoza semini e vu insekti. Mea flava plumi bele brilas per la radii dil suno, e vu nultempe brilos nam vu nur flugas nokte; anke me vivas en bela galakajo e vu ne posedas vua propra domo!

La vespertilio respondis:

- Tacez!, danko vua vertui vu restos sempre en kajo, nur vua soni ekiros dil kajo, e malgre mea multa defekti me posedas la plu granda trezoro quan vu nultempe posedos: la libereso.

## La foxo e la tortugo.

Olim foxo chasis apud la maro tortugo, quan lu vidis unesmafoye. Havante apetito por manjar sua kaptajo lu penadis parmordar la harda skalio, ma olua fermeso esis plu forta kam la dentaro dil foxo. Iracoze lu haltis por meditar.

"La hungro tormentas me", lu dicis, "me mustas serchar altra vildo; ma antee me portos ica stranja ento a mea kaverno por pose lacerar ol quiete."

La tortugo pavoreskis.

Lu dicis: "Severa foxo, me ya vidas ke me mustos mortar, pro to me pregas, se tu volas kurtigar  mea dolori e quik facar manjajo a tu, lore pozez me aden la maro, e mea skalio divenos mola, sen peno tu manjos me."

"Esas vera, tu esas justa", triumfis la foxo, "me nur astonesas ke me ipsa ne pensis a to."

Lu portis la ruzozo al maro e pozis lu aden la aquo. Esante en sua elemento la tortugo quik eskapis. De sekura disto lu mokis la foxo, qua troteskis shamante.

Etikala konkluzo:
Anke la maxim ruzozo trovas sua mastro.

## La muliero, la foxo e la hanulo.

Olim esis ruzoza foxo. E lu porteskis hanulo furtita for de la vilajo. Kande Natalia rurano ekiris de la hemo, lu quik remarkis to quo eventis; e do lu komencis klamar:

- Vicini!, Vicini! Helpez me, nam la foxo forfurtas mea hanulo!

Kande la hanulo audas la klamado di la ruranino, lu dicas a la foxo.

- Dicez a lu ke lu ne mentiez, nam me esas la tua e restas la tua.

Lore la foxo turnis la kapo, lasante la hanulo ek la boko por kontredicar a Natalia:

- Tu askoltez tua mentiajo! La hanulo ipsa dicas ke lu ne es la tua!

Kande la foxo dicis olu, la hanulo esforcante fugeskis e flugis a proxima arboro por divenar libera sur la brancheto, de-ube Natalia, lua autentika posedanto, salvis ca hanulo kelke plu ruzoza kam la foxo...

Etikala konkluzo:
Mem la maxim ruzoza kerlo povas perdar to quon lu ganabas, se lu parolas kande lu ne devas lejere kondutar, pro ke sempre existas ulu plu ruzoza kam la semblante maxim injenioza projetanto.

## La volfo e la hundo.

Che volfo venis uldie hundo grasa. La volfo dicis a lu:

- Bona kamarado, quale tu vivas por esar tante grasa, dum ke me esas tante magra?

La hundo respondis:

- Me servas homo qua donas a me sat multo por manjar.

La volfo dicis:

- Takaze me volas irar kun tu ed anke servar.

Kande li pose iris kune, la volfo regardis la kolo di la hundo e dicis a lu:

- De quo venas ke tua kolo esas tante skrapita e senpila?

Ita dicis:

- Jorne on katenizas me e ligas koliaro cirkum la kolo, to igas me sangifar; ma kande noktas, me esas libera e senkatena!

Lore la volfo dicis:

- Adio, kara kamarado! Me preferas esar magra e libera kam esar grasa e nelibera!

## La muso e la leono.

Leono dormis en sua kaverno; cirkum lu trupo de gaya musi ludis. Un de li jus esis kliminta adsur salianta rokaji, falis adinfre e vekigis la leono qua retenis lu per sua grandega pedo.

“Ho ve”, la muso pregis, “esez jeneroza a me kompatinda, neimportanta kreuro! me ne volis ofensar tu, me nur facis mispazo e falis de la rokajo. Quale mea morto utilesus a tu? Lasez a me vivar e me volas esor gratitudoza a tu dum mea tota vivo!, se me vivus.”

"Forirez!", la leono dicis jeneroze e lasis forkurar la museto. Ma pose lu ridis e dicis: "Esor gratitudoza! Nu, ton me dezirus vidar, quale museto povus manifestar sua gratitudo a leono. To ne semblas esor posibla"

Pos kurta tempo la sama muso kuris tra la foresto e serchis nuci por su. Subite lu audis la plendala mujado di leono.

"Lu certe esas en danjero!" la muso parolis en su ed iris a la loko, de qua la mujado sonis. Ibe lu trovis la jeneroza leono cirkumplektita da forta reto quan la chasisto pozabis injenioze por kaptar per to animali granda e forta. La kordi tante kontraktesabis ke la leono  povis uzar nek sua denti nek la forteso di sua pedi por lacerar li.

"Vartez, amiko," dicis la museto, "cakaze me povas helpar probable maxim bone."

Lu adkuris, parrodis la kordi qui entravis lua avana pedi, e fine divenis ke li esas libera. La leono laceris la cetera reto e riatingis tale sua libereso per la helpo da la museto di qua vivon olim lu ipsa sparis sualatere.

Etikala konkluzo:
Nobla esez la homo, helpema e bona, nam to distingas lu de omna enti quin ni konocas.

## La povro e la magiisto.

Olim povra homo trovis uldie amiko sur voyo. La amiko esis magiisto tre potenta. La povro multe kompatis su pro sua manko de pekunio ed de posedaji. Do la magiisto pozis fingro di la (sua) manuo an briko e transformis olu aden pura oro, pose ilu donacis la ora briko al povra homo. Tamen malgre la valoroza donacajo, la povro dicis al magiisto:

- Ba! me pensas ke ico esas mikra donacajo!

Lore la magiisto tushis per la fingro adsur proxima granda petro-statuo di leono, ed olu quik transformesis aden oro-statuo. La povro ma persistante pensis ke la mem du trezori ankore esis mikra donacaji. La astonita magiisto do questionis la povro:

- Ho! Quon pluse tu deziras?

Lore la povra homo respondis a la perplexa magiisto:

- Kar amiko, me deziras tua fingro!

## La du Reji e la du Labirinti.

Olim rejo di Babilonia, Nebukadnezaro, imperis sua arkitekti konstruktor la maxim granda e charmiva labirinto kaptiva, pro ke lu deziris luror ed ocidor omna brava antagonisti potenciale danjeroza. La labirinto facesis. La prudenta kurajozi ne audacis enirar la labirinto. Ma multa proda homi, qui eniris la defianta labirinto, perdeskis su e laste mortis pro hungro e dursto. Tamen multa reji e kavalieri ne povis rezistar la bela sorceso.

Ye ula yaro, vigoroza rejo di Arabia, Saradin, vizitis ica ruzoza rejo di Babilonia. La rejo Saradin, pro sua pulsanta vigoro, eniris la labirinto. Tamen Saradin vagadis chel labirinto nur vane dum la tota nokto. La rejo ja desesperanta fine por helpo prejis a la Deo por povar trovor la ekiro. La Deo helpis la rejo, yel matino, per radio di suno-lumo qua indikis la pordo por ekirar del labirinto. Exter la labirinto, pos gratitudir la Deo pro la helpo dil suno-lumo, la rejo di Arabia dicis al rejo di Babilonia:

- Estimata amiko, ma en Arabia me havas labirinto plu bona kam la vua ed, nur se la Deo dezirus lo, uldie me havos la honoro di montrar olu a vu.

Retroveninte che Arabia, Saradin asemblis omna sua militisti por formacor tre granda armeo. Nexte la rejo kun sua feroca armeo invadis Babilonia ed fine sucesis kaptir la mala rejo Nebukadnezaro, qua olim volis ocidar lu.

Lore Saradin dicis a Nebukadnezaro:
- Che Babilonia vu deziris ke me perdesez inter muri di vua labirinto, ma per la helpo dil Deo me apene sucesis ekirar. Hodie la Deo permisas me ke me povas montrar a vu mea labirinto. Ma la mea havas nek muri nek pordi.

Dicinte la enigmato, Saradin lore abandonis la rejo di Babilonia adsur la sablo di vasta dezerto en Arabia. Ibe la rejo fine mortis pro sua dursto.

E la Deo donacas la vinko a homo, qua kurajoze audacas ma ne mortas vane.
Ni laudez la Deo, pro ke sempre existas poka chanco en nia omna aventuro.

P.S. da B.Y.T:

Kompreneble Nasreddin-hodjo* vizitis Saradin por questionar lu pri ulo.
- Salam! Quo esas la nuvelo? Dicez a me quo vere eventis en la labirinto.

Saradin kun stranja rideto sur la vizajo respondis a Nasreddin:

- Por mea populo me false dicis a li ke me prejis e do renkontris la Deo. En la vereso, inter la tota desespero me renkontris me ipsa e do eskapis. Sur la sablo dil vasta dezerto Nebukadnezaro prejis ma ne trovis su ipsa. Kande onu serchas l'ekiro vera, l'omno relatas ka lu trovas su ipsa o ne.

Rakontas anciena legendo ke infanto esis naskonta...

E lu dicis a Deo: "On dicas ke tu sendos me a la Tero morge, ma quale me vivos esante tam mikra e nedefenso?"

Deo dicas lu: "Inter multa anjeli me selektis un por tu, qua vartas tu, lu flegos tu"

La infanto questionas: "Ma dicez me, hike, che la cielo me nur kantas e ridetas. E co suficas por esar felica."

Deo respondas lu: "Tua anjelo kantos tu, lu ridetos tu omnadie e tu sentos sua amoro e tu esos felica."

La infanto dicas: "E, quale me komprenos kande la personi parolez se me ne konocas la stranja linguo quo parolas la homi?"

Deo itere respondas lu: "Tua anjelo dicos tu la maxim dolca e afektoza vorti quin tu darfez askoltar e per multa afekto e pacienteso lu lernos tu parolar."

La infanto preokupata: "E, quon me facos kande me volas parolar a tu?"

Deo dicis: "Tua anjelo juntos tua manueti e lernos tu pregar"

La infanto questionas: "Anke me audabas ke en la Tero esas mala homi, qua defensos me?"

Deo tranquiligas lu:" Tua anjelo defensos tu, mem riskante sua propa vivo"

La infanto insistas: "Ma me esos trista pro me vidos tu ne pluse"

Deo respondas lu: "Tua anjelo parolos tu pri me e montros tu la voyo por ke tu retrovenez koram me, quankam Me esos sempre apud tu"

Camomente granda paco regnis ciele, ma ja on audis voci de la Tero...e la infanto haste repetis dolce:

"Mea Deo, ja me departas. Dicez me lua nomo. Quale mea anjelo nomesos?"

Deo, ridante, respondis lu: "Ne importas lua nomo. Tu nur dicos lu MATRO"

La litiero di Leono.

Uldie Leono babilas kun sua amiki Hundo, Simio e Foxo.

“Dicez a me, kara amiki, quale odoras mea litiero?” dicis Leono.

“Leono,” dicis Hundo, “tu esas bona amiko e me ne timas tu. Tua litiero tre malodoras”

Leono iraceskis:

“Tu ne esas mea bona amiko! Quale tu povas dicar ke mea litiero tre malodoras? Foririez e ne revenez od altre me manjos tu!”

“Quala folo!” dicis Simio, “e esas vua amiko, Rejo Leono! e me dicas a tu ke tua litiero bonodoras quale parfumoza flori”

Leono itere iraceskis:

“Tu mala Simio! Anke tu esas folo! Foririez e ne revenez od altre me manjos tu!”

Pose Leono turnis su a Foxo e questionis:

“E quon tu opinionas? Quale odoras mea litiero?”

“Desfortunoze, kara Leono,” dicis Foxo, “me dezirus ma ne povas dicar. Me kaptesas da kataro e do flaras nulo.”

Leono rideskis e dicis:
"Tu esas tre saja, mea amiko. Tu salvis mea fiereso e tua propra pelo."

P.S. da B.Y.T:

Komprenebele Nasreddin-falkono flug-falis de l'alta cielo avan la lenono:
- Bon jorno! Me nomesas Nasreddin, la hucpoza* falkono.
La lenono perplexa ma respondis a la hucpoza* falkono:
- Pro quo vu tante rapide flug-falis de la tante alta cielo avan me?
Nasreddin lore dicis kandide a la leono havanta kelka desquieteso:
- Me havas akutega oreli ed okuli' ed en la cielo audis via konversado. Pro quo vu povas esar kontenta kun tante infantala agnostikismo?
La leono itere multe iraceskis e klamis:
- Pro ke me esas rejo dil tota animali e devas salvar mea kara vizajo.
Lore Nasreddin ridegis e dicis a la leono poke insultita, e riflugis:
- Ne nur vua litiero, ma plu importante, anke vua vizajo tre malodoras. Kande do vu sucesos lavabar vua kordio, lavesos vua litiero e vizajo.

La olda viro e la buxo.

Olim onu povis trovar mikra vilajo tre proxim un alta monto. Ta vilajo trairesis da voyo qua pose eniras granda bosko. Del bosko voyeto arivis apud la somito dil plu alta monto, quan onu simple nomis ye "la monto".

Nulu savis la loko original, ma delontane ye omna yari, olda viro voyajis tra la vilajo e marchis sur la voyo portante granda ligno-buxo sur la shultro. Pos ula dii la oldo retrovenis de "la monto" al vilajo ma sen la buxo, e kun rideto sur sua vizajo.

Habitanto dil vilajo ye ula dio dicis a sua vicini:

- He, vicini! Ye omna yari la oldo portas buxo a la monto e pose retro-venas sen olu. Me kredas ke ilu portas pokope granda trezoro por ibe celar sua oro. Ni irez serchar la trezoro! Ni divenez richi per olu!

Ye la matino dil sequanta dio, omna forta viri ekiris del vilajo a la monto. Pos kelka hori la viri arivis a la somito dil monto, ed ibe li trovis la buxi.

- He, amiki! La buxi!, ulu dicis.

L'omna viri rapide apertis la buxi, ma nulon li trovis en la buxi. Yes, la buxi esis tote vakua!

Viro dicis:

- Me maledikas ta oldo! Ilu portas la oro e pose ofras la trezoro a la Dei tale ke nun la buxi esas vakua. Do ye la proxim yaro ni furtos la buxo dil oldo kande ilu marchos kun buxo inter la arbori dil bosko.

La altra homi konkordis. Un yaro pose, altrafoye la olda viro retrovenis kun nova buxo sur la shultro. La homi dil vilajo celis su dop l'arbori e la bushi dil bosko.

Kande la olda viro eniris la bosko, la omna vicini del/dil vilajo quik ekiris del celeyi ed ocidis la oldo per kulteli ed hakili por furtar la oro dil buxo. La ocidinti apertis la buxo, ma olu esis vakua, tam vakua kam la altra buxi!

Fine, tacante omna homi retrovenis a la vilajo, e la buxo vakua ed anke la kadavro dil oldo restis an la tero dil voyo dum ke la rideto restis ankore o fixigesis sur la vizajo di la oldo.

P. S. da B.Y.T:
Yel sequanta yaro Nasreddin-hodjo* hazarde vizitis la vilajo' e trovis ke preske omna vilajani esas severe malada en SRAS. Lu do volis savar la pro quo, e serchis sana vilajano por inquestar e trovis honesta kindo, qua un esforcis sincere naracar l'omna eventaji. Nasreddin askoltis la kindo dum kelka hori e fine dicis a lu: Anke me renkontris ca oldo ante kelka yari. Lu es Deo di balayilo. Kande la vilajo enirabis l'evo maledikita di morbi
pro certena kauzo, lu viziteskis vi por balayar via morbi aden sua buxo e portar a la somito dil maxim alta monto proxim hike por forjetar oli aden la eskombreyo en la cielo. Kompreneble onu ne povas vidar la morbi en lua buxo. En la buxo esis ya trezoro, ne oro ma morbi negativa. Vi ocidis lu. En ca mondo existas ma du speci de trezoro: ulo pozitiva ed ulo negativa.

## Yen Nasreddin-hodjo*!

Un dio Nasreddin-hodjo* (mastro) iris a granda dineo-festino. Ilu weris anciena vesto e kande ilu arivis ed eniris la chambro, nulu regardis ilu e nulu invitis ilu a sideyo che tablo. Nun ilu rapide retroiris a la hemo e desmetis tala anciena vesto e metis la maxim pompozega vesto hodjala* e rivenis a la festino. La hosto quik staceskis e venis a la hodjo* por embracar ilu kun "salam". Lu prenis la manuo di la hodjo* e guidis ilu a la maxim bona tablo, e sidigis la hodjo* aden bon stulo ed ofris ad ilu la maxim delicoza disho. Nasreddin tamen desmeteskis la vesto e pozis olu aden la disho ed lore dicis:

- Tu manjez! Tu manjez ica delicoza disho.

L'altra gasti tre surprizesis e klamis ad ilu:
- Quon la hodjo* facas nun? Ho, Allah akbar!

Nasreddin ne klamis ma kalme respondis ad ili:

- Me imperis a la vesto manjar ca chera disho. Kande me weris anciena vesto, vi ignoris me, do me retroiris a la hemo e rivenis ad hike en la hodjala* vesto. E nun onu ofrabas a me la maxim bona sideyo e disho. Semblabas a me ke vi donis oli ne a me ipsa ma a mea vesto, ka No?

Assalam aleykum por omna mea Idisti da Bebson Y. TAKATA.

(Ta fablo esis la unesma mesajo che IdoSkolo)